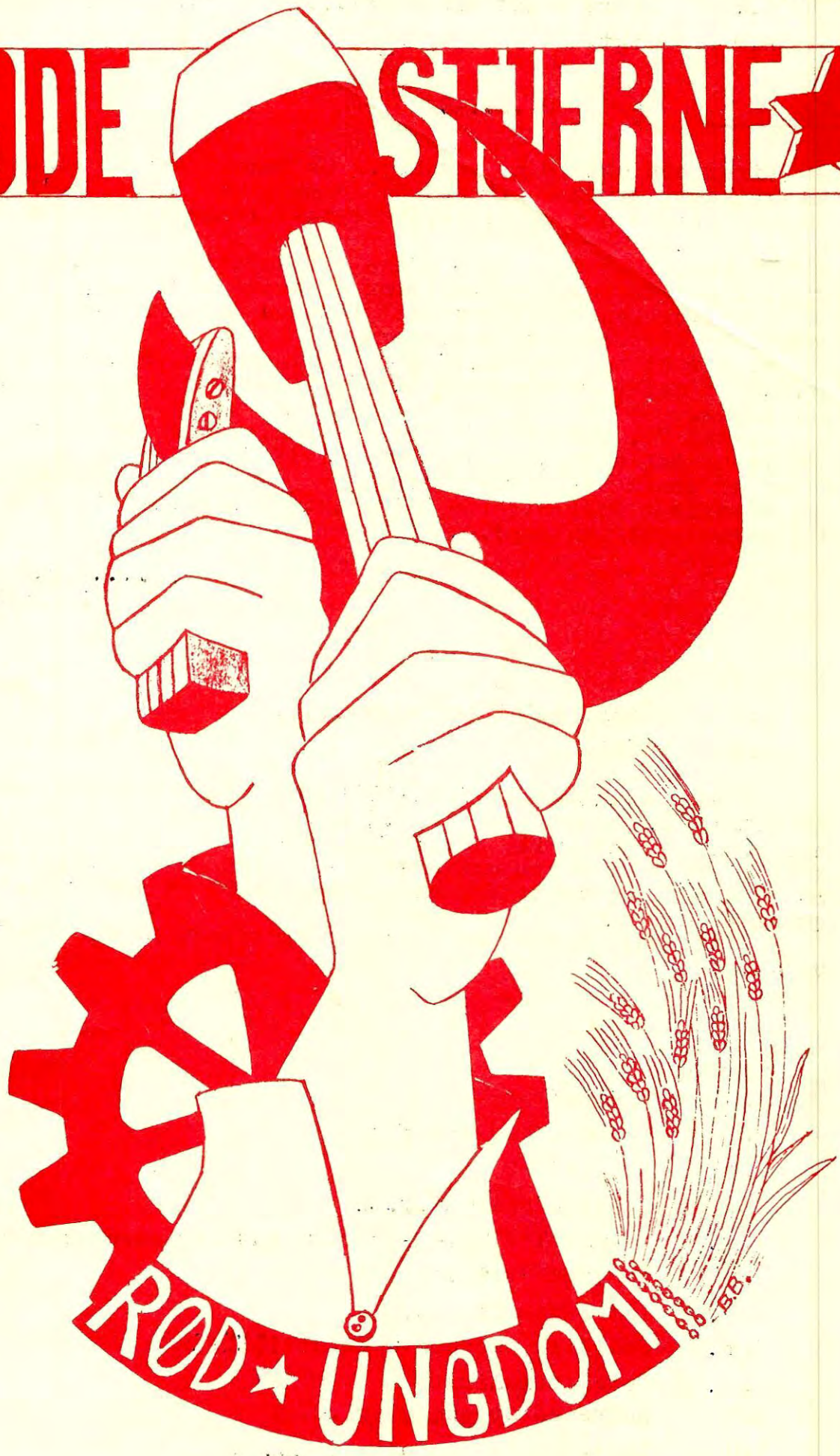

1982

RØDE STJERNE

Viljer ein delvis ny redaksjon og ferske som vi alle er i "yrket" er det sikkert mykje å slå ned på av manglar og feil òg i denne avisa. Vi ønsker reaksjonar på avisa. Kva synast lesarane våre om avisa? Les dei ho?

Vi har ei kjensle av å gjere eit unyttig arbeid. Vi legg mykje krefter ned i trykking og skriving av denne blekka, men føler at det er berre vi, og kanskje distriktstyret som les ho. Avisa må bli høgare verdsett og mere lese og kritisert.

Vi går ut og spør folk om dei vil skrive, vi intervjuer og skriv sjøl. Men vi møter ofte motbør. Det er vanskeleg å skrive når vi ikkje får respons.

Onsdag 20. var siste frist for innlevering av artiklar. Eg skulle da få inn 4 innlegg, men fikk berre eit! Folk seier at dei ikkje har tid, men det er snakk om prioritering.

Prioriter Røde Stjerne høgare, kameratar. (Det tek ikkje så lang tid å skriva eit innlegg).

....red.G.....
24.10.82.

Heisan....her blei det litt ledig plass for meg også. Jeg heter R.....Goddag. Nei, slapp bare av, jeg har ikke tenkt å skrive noe nytt innlegg. Det har jeg gitt opp for ingen gidder (les: tør) svare meg likevel. Derfor er dette nummeret av Røddige Stjerna kjemisk fri for mine tanker, ja, bortsett fra en bokanmeldelse av Øgrim da, som de prakket på meg.

Dette bare som en saksopplysning til de av mine fans som måtte savne meg.

Hilsen R.....

INNHold:

- S. 1 "Leiar"
- s.2 Lederen har ordet
- s.3 Hva skjer?
Statsbudsjettet.....
- s.4 Bokanmeldelse,- Den vestlige maoismens vekst og fall
av Tron Øgrim. Dikt av Holt
- s.5 Eit reiseminne...
- s.6 Politisk økonomi - debatt!!!!
- s.7 Mot liberalisme
Om jente og guttesak
- s.8 Bedre seint enn aldri.....
- s.9 Dikt.

LEDEREN HAR ORDET.....

Er planen for hard?

Vi er nå halvveis i høst/vinterplanen. Hvordan går arbeidet? Vi kom raskt igang med oppstarten. 2500 løpesedler ble spredd på skolene i hele Trøndelag. Dette resulterte i kontakter og vi fikk i gang en god del studiesirkler. Men fortsatt er situasjonen slik at vi har store problemer med å bygge oss opp i Nord-Trøndelag. Dette arbeidet vil ta lenger tid enn vi i utgangspunktet trodde.

Vi står nå midt oppe i kampen mot statsbudsjettet, og en i hovedsaken vellykket operasjon Dagsverk er gjennomført på de videregående skolene hvor RU markerte seg bra.

- Det drives videregående studier, vårt propagandaarbeid har økt og vi har tatt initiativ til støttearbeidet for de streikende polararbeiderne.

Mange spør seg om dette blir for hardt? - Planen er stram og det er lenge siden RU's aktivitet var så stor som den er idag. Det er svært få passive medlemmer, og flertallet har en stor aktivitet. Dette er veldig positivt, men vi må ikke kjøre organisasjonen for hardt og stille for store krav til medlemmene. Endel tar på seg for mange oppgaver og ønsker at organisasjonen skal jobbe med flere ting og ta opp flere saker. Dette vil jeg advare mot. Planen er stram nok fra før, og den vil sprekke totalt hvis vi kjører oss inn på for mange sidespor.

Dette er et problem. På den ene side det mange kamerater har lyst til å drive med, og på den andre sida det organisasjonen krever for å kunne bygge seg opp. Planen er nettopp laga utifra det vi tror vil bringe RU framgang. Jeg tror derfor at det blir svært viktig nå at vi klarer å holde på planen og gjennomføre den. På årsmøtet over nyttår må vi oppsummere planen og diskutere om den ble litt for stram, og ta opp de forslag til møter og aktivitet som er foreslått, for så å legge en ny plan. Men før det er gjort presser vi ikke noe mer inn i planen. Dette må gjelde for alle lag.

I denne situasjonen ser jeg størst fare i at vi tar for lett på politisk økonomi-studiene. Jeg tror at alle lag vil avholde møtene. Men hvor gode de blir avhenger av hvor godt hvert enkelt medlem har forberedt seg. Jeg anbefaler medlemmene at de først leser igjennom heftet, og så studerer kapittel for kapittel foran lagsmøtene. Samtidig med dette står vi midt oppe i kampen mot et jævlig statsbudsjett. Dette er et problem, Men vi må huske at kampen for elevenes interesser vilvillighet måtte føre. Og hvis krisa i kapitalismen går dypere, noe som ikke er usannsynlig, - vil det komme verre budsjett enn dette. Da er det om å gjøre å ha medlemmer som kan forklare sammenhengen i at Norge på den ene sida pumper opp oljemilliarder fra nordsjøen, og på den andre sida bygger ned industri, skole og helsevesen. Og hvorfor den vestlige industrien går for "halv" maskin når behovet for produkter (bruksverdi) bare øker i verden. Svarene finner vi gjennom studier i politisk økonomi. Derfor; - hold fast på studiene i pol. øk. og forbered deg godt til lagsmøtene.

- Rekrutter!

I planen står det at fram til årsmøtet er rekruttering hovedoppgaven for organisasjonen. Er dette raskt idag?

Mitt inntrykk er at bare noen få arbeider med oppgaven, og at medlemmene har for liten kontakt med de uorganiserte som går på sirkel på sin skole. Samtidig er det blitt hevdet fra noen at vi burde stille større krav til de som blir medlemmer. Jeg mener dette hindrer rekrutteringa til organisasjonen. Det er også slik at vi ikke miste

Det er også slik at de fleste av skoleelevene våre er 3.klassinger. Skal vi unngå å miste fotfestet vi har fått på skolene, må det i vinter rekrutteres 1. og 2.klassinger. Jeg vil derfor be de medlemmer som ble med for 1-2 år siden

stille krav til medlemmer som kommer til skolen. Det er også slik at de fleste av skoleelevene våre er 3.klassinger. Skal vi unngå å miste fotfestet vi har fått på skolene, må det i vinter rekrutteres 1. og 2.klassinger. Jeg vil derfor be de medlemmer som ble med for 1-2 år siden

om å stille samme krav til medlemskap som organisasjonen stilte til dere når dere ble med,- og ikke måler krav til medlemskap ut ifra det politiske nivået dere har idag.

Vi må ta på oss oppgaven med å skolere opp de nye medlemmene innafor prganisasjonen, og dere må begynne å se på dere sjøl som ledere som skal ta den oppgaven. Dette vil selvsagt bety at vi får organisatoriske problemer og flere politiske motsigelser innafor organisasjonen. Men den utfordringa må vi ta,- ellers vil vi forbli en liten gjeng bestandig.

for distriktsstyret
Per O [redacted].

STATSBUDSJETTAKSJONENE.....

Redaksjonen ønsker alle elever og studenter lykke til med aksjonen 27. oktober.
Glem ikke at RU må markeres godt.
Kjemp mot nedskj ringene i skolen!

??????? HVA SKJER NÅR SKJER HVA???????????

- 30.-31. oktober: Sentral jentekonferanse(Oslo)
- 19.-20.-21. november: Vinterleir m/Pål Steigan
- 25. november(???): Konfrontasjonsmøte i Trondheim mellom ungdomsorganisasjoner.
Tema: Norge idag -- Nedskjæringer eller puter under armene for ungdommen?
- 1. desember: Kontigent 4. kvartal!
- De som vil ha stemmerett på årsmøtet må betale.....!
- 8. desember: Deadline neste Røde Stjerne!
Det betyr at alle innlegg må være levert seinest 8/12. Forstått!!!

Her fikk jeg sannelig litt friplass å boltre meg på. Burde kanskje benytte anledningen til å komme med noen dypsindige betraktninger, om verdenssituasjonen, fredsuika og Liv Ullmann. Men det kunne jo kanskje du ha gjort,-du som glemte å skrive inn til avisa denne gangen altså. Ja, for det er da mange som ikke har skrevet inn,- som vanlig. Jeg er ikke sur,altså, - for nå er jeg i grunnen lei av å skrive på maskin. Men hvis du har lyst til å være litt OK mot meg så kan du jo allerede nå begynne å tenke ut noe du har lyst til å skrive om i neste nummer,- og så kan du fortelle det til noen av oss i redaksjonen. Hvis du så har det ferdig skrivi før deadline så er det bare fint, for da slipper jeg å bli gal av maskinskriving to intense døgn før avisa går itrykken. Nå var det ikke mer plass igjen, og det var jo synd. For nå fant jeg plutselig på en masse gløtt uppt jeg kunne sagt om Liv Ullmann og fredsuika og mye annet...I [redacted] ..

I sommer kom det en bok på Oktober som het: "Den vestlige Maoismens vekst og fall og krisa i AKP(m-l). Forfatteren het Tron Øgrim. Jeg tror ikke det er enkelt å oppfordre nye medlemmer til å kaste seg over denne boka. Bare tittelen kan jo få hvem som helst til å steile, men bokas tjukkelse og formen i det hele tatt er egentlig misvisende. Boka er ikke kjedelig. Den er kjapt skrivt, lettlest og framfor alt viktig for oss i Rød Ungdom.

Tron Øgrim blir ofte kalt "AKP-ideologen". Om han liker uttrykket sjøl veit ikke jeg, men jeg tror det er mye rett i det. Øgrim sitter antagelig i AKP's ledelse og han har vært med helt fra starten av. Han er en fyr som bruker mye tid på å tenke. Jeg ser for meg Tron Øgrim sittende på et gjerde der han liksom observerer AKP utafra. Prøver å se oss andre i et slags fugleperspektiv, får noen mer eller mindre gode ideer og så kommer det kanskje en artikkel i KK eller en bok på Oktober. Samtidig er han produksjonsarbeider på et bryggeri i Oslo.

Det første som kan sies om boka er at den kunne vært kutta ned til halvparten. Når Øgrim skriver greier han ikke å begrense seg. Han er ordrik og gjentar ofte seg sjøl. Dette innrømmer han sjøl i boka, og bare det gjør den flere sider tjukkere. Men til tross for dette er boka ganske oversiktlig. Den kan leses på en kveld eller to.

Han tar opp mange ting. Først sier han mye om det berømte ungdomsopprøret og de første barndomsåra til ml-bevegelsen både her i Norge og ellers i vesten. Han beskriver hvordan det var den gang og forteller dermed om årsaken til at AKP kunne oppstå. Ungdomsopprøret hadde mange bra sider, men Øgrim setter også fingeren på endel ting som ikke var fullt så bra. F.eks. at opprøret var en studentbevegelse med basis på skolene og universitetene og ikke i arbeiderklassen. Dette bruker Øgrim til å forklare hvorfor mange maoistpartier i Vesten har gått under. De slo aldri røtter i arbeiderklassen.

Ganske artig er det også å lese om hans beskrivelse av hvor sektariske ml-erne var den gangen. Før 1975 gikk det an å peke ut alle SUF-erne bare på klesdrakta og språket, noe som f.eks. vitsetegnerne i VG visst å utnytte.. Men sektarismen var også ting som politikken vi hadde og ikke minst arbeidsmetodene som blei benytta.

Jeg tror at de fleste nye som er med i RU idag veit veldig lite om denne delen av historia vår, og det er synd. For å forstå hvorfor vi er som vi er nå idag og for å forstå bakgrunnen til problemene våre, så er kjennskap til dette helt nødvendig. Derfor er det bra for oss at Øgrim legger så stor vekt på dette. Jeg tror at mange nye RU-ere vil synes at akkurat disse delene av boka er de mest spennende. Hvis man samtidig leser boka "Ungsosialisten" så går det an å danne seg et bra bilde av perioden 1967-til 1977/78.

Men egentlig er det andre ting i boka som er enda viktigere. Jeg kan ikke nevne alt her, men ihvertfall fall to saker til. Først så legger han fram en analyse av hva et parti er for noe. Han deler opp i partier og "virkelige" partier, og han ender med å kalle AKP for et "sør"-parti og et streikeparti. Akkurat hva han mener med dette kan du jo finne ut sjøl, men en av konklusjonene er at det er tull å ikke tillate flerpartier enn AKP under sosialismen. Øgrim går inn for å tillate en drøss med partier, men bare AKP skal ha en særstilling.

Denne partianalysen ga ihvertfall meg mye å tenke over, for jeg har aldri lest noe lignende andre steder.

Og så er det Nomenklaturen. Dette er merkelappen Øgrim setter på det pampesenet han finner innafor LO, DNA, staten, kommuneadministrasjonen osv. (Ordet stammer egentlig fra Sovjetunionen der det blir mye brukt om byråkratene). Det Øgrim prøver i boka er å vise hvordan Nomenklaturen i Norge virker på klassekampen. Han mener at til og med de verste AKP-ene kan bli såge

de rødeste AKP-ere kan bli sugd opp av dette uhyret hvis dem ikke passer seg. Kampvillig arbeider kan bli pamp, AKP-ere kan bli pamper og uhyret i seg sjøl er redskap for borgerskapet. Hvordan oppsto Nomenklaturen? Hvilken funksjon har den? Kan vi i RU bli Nomenklaturister? Ihvertfall påstår Øgrim at dette uhyret er en av AKP's farligste fiender idag.

Kan AKP overleve 80-åra, spør han. Interessert? Da må du lese boka.

Øgrim påstår sjøl at boka bare er ment som et debattinnlegg og at han bare stiller spørsmål uten å gi noen svar. Jeg oppfatter det ikke sånn. Jeg syns Øgrim gir ganske mange svar, men det er viktig å se bokas begrensninger. Øgrims styrke er at han greier å definere problemene veldig bra. Dessuten begynner han på en analyse av kapitalismen i Norge og AKP's plass oppe i alt dette. Her gir han endel svar etter min mening. Men de fleste svare står igjen.

Jeg er ganske sikker på at folk utafør ml-bevegelsen vil finne boka nistrisk og kjedelig. Men boka er beregna på oss og ikke på dem. Som sagt kan den lett slukes i løpet av noen kvelder, men siden innholdet er så "heavy" fortjener den en bedre skjebne. Lagsdiskusjoner er bra. Tema for en helgatur enda bedre. En ting er ihvertfall sikkert. For medlemmer som ønsker å orientere seg i kaoset er denne boka midt i blinken. Den koster noen kroner, men kan også lånes av de kameratene som er så lure at de allerede har kjøpt den.

R ■ .

EIT REISEMINNE.

I sommer var eg på interrail der eg møtte mange koslige og fine folk. Ein av dei var athenaren Abel. Vi snakka mykje om undertrykkjing og revolusjon. Han kalla seg anarkist og hadde sotte i fengsel fordi han hadde vore med på å okkupere eit hus i Athen. -Diktet er ikkje suverent eller spesielt riktig, men det er fint å treffe folk du kan diskutere revolusjonære spørsmål med i eit framand land.

Og slik er diktet hans:
I dreamed last night:

The time is coming, it's near,
not far away and we,
the prisoners of this society,
we will make our society,
without prisons
without slaves
without citizens
without work and
unemployment.

We will have prisons for
the criminals,
and not for the human.
We will have our antigovernment
life inside
in love, in happiness and
peace.....

G ■ .

Er helse- og sosialarbeidere med i produksjonen?

Hvorfor gjør ikke helsearbeidere, omsorgsarbeidere osv. produktivt arbeid? Jeg mener at de er med i produksjonen på lik linje med fabrikkarbeidere. I politisk økonomi blir arbeidskrafta definert som en vare, - d.v.s. at vi alle ute i arbeidslivet er varer med en viss verdi.

- Det å føde arbeidskraft må nødvendigvis være vel veldig produktivt, eller hva?

- Hvis en bli går istykker og en mekaniker reparerer den, så har mekanikeren gjort produktivt arbeid?

- Hvis et menneske får en skade og må på sykehus og blir pleid av en hjelpepleier som gjør henne frisk, så må vel den hjelpepleieren ha gjort produktivt arbeid?

Det er også i kapitalistens interesse å få arbeideren frisk, ellers må det jo læres opp en ny arbeider i den samme jobben. Men hvorfor vil så kapitalistene skjære ned på helsesektoren? Her mener jeg at det er anarkiet i det kapitalistiske systemet som skinner igjennom. Alle kapitalistene vil at de andre og ikke dem selv skal betale rehabiliteringen. Til slutt er det arbeideren som må betale dette selv. Men på lang sikt måtte det vel være i kapitalistens interesse å opprettholde et skikkelig helse- og sosialapparat, slik at arbeideren har råd til å bli frisk i stedet for å hangle på jobben og gjøre halvgodt arbeid?

S■.

Vi tar med et debattinnlegg saksa fra KK, - det er en av "våre" jenter(!) som har skrivi det. Red.

Gjelder verdiloven?

Jeg har nettopp lest Rød Ungdoms utmerkede hefte om politisk økonomi. Etter en del lesing og diskusjoner er jeg nå istand til å stille endel spørsmål, og jeg håper noen "glupinger" kan svare.

Problem 1: Hva er verdi?

Heftet definerer det som samfunnsmessig nødvendig arbeidstid som er lagt ned i varen. Men hva betyr dette?

Brutto Nasjonalprodukt øker, altså lages det flere(mer) varer. Samtidig tidlig avtar antall arbeidstimer i industri/bergverk. Betyr dette at den samlede verdien i Norge avtar? Skapes det mindre verdier i Norge idag enn for 10 år siden, til tross for at vi nå har oljeproduksjonen i motsetning til 80'?

Heftet sier også at verdi er "et samfunnsmessig forhold mellom menneskene skjult bak et forhold mellom ting"? Hva betyr dette filosofiske utsagnet? Hva er forskjellen på varens bytteverdi som vi har snakket om til nå, og varens verdi?

Problem 2 gjelder verdiloven, altså det at varene byttes til sin verdi. Er ikke verdiloven bare en påstand som ikke kan bevises?

En annen sak er at verdiloven bare kan gjelde fullt ut under frikonkurransen, en situasjon der alle produsentene er små i forhold til markedet, slik at ingen av dem kan påvirke prisene alene. Slik det er nå, er det monopoler i de fleste bransjer, og de presser prisene skyhøyt i været. Ingen vil vel påstå at moteklær og olje selges til sin verdi? Hvis verdiloven gjelder, så må det bety at skyhøye priser på f.eks. moteklær og olje blir tatt igjen på tilsvarende andre underpriser på andre varer. Hvilke varer skulle i tilfelle det være?

Det siste problemet gjelder abstrakt arbeid. I siste Røde Fane har Per L■ et innlegg der han kritiserer AKP's studie bøker for at de ikke har skjont skillet mellom konkret og abstrakt arbeid. Når de ikke har skjont dette skillet, så klarer de ikke å avgrense seg fra den borgerlige økonomien. Det gjelder spesielt det å se på kapitalismen som en historisk periode med en start og en slutt og sine egne økonomiske lover.

Jeg kan ikke se at det er nødvendig å innføre begrepet abstrakt arbeid bare for å avgrense seg mot borgerlig økonomi. Det går godt å forklare kapitalismen som historisk fenomen slik vi har gjort det før. Det er både mer forståelig og godt nok.

Kanskje begrepet abstrakt arbeid gjør at vi kan bruke færre ord, men det er like fullt et definert begrep, som forvirrer mer enn det oppklarer.

Pol.øk.-fæn

Her kommer et innlegg om "liberalisme og borgerlig individualisme. Kameraten som skrev det ville ha oss til å ta med en artikkel av Mao, - "Mot liberalismen". Innlegget kom seint, - derfor har jeg ikke funnet artikkelen. Red. oppfordrer derfor folk til å finne den sjøl - i Maos "Skrifter i utvalg" s. 100. Les den, og kom med reaksjoner. Er det bra eller firkanta å dra opp en sånn debatt nå? Trengs det?

Red.

Begrunnelsen for å trykke artikkelen "Mot liberalisme" i RS er følgende: Vi må prøve å få igang en fruktbar diskusjon om dette emnet. Liberalisme og borgerlig individualisme er kort sagt helsefarlig for organisasjonen. I vår kamp mot herskerklassen og for sosialistisk revolusjon er det en nødvendighet å stå sammen og føre en enhetlig politikk utad. Vi kommunister blir hele tida pumpet full av svada og reaksjonære fraser fra det borgerlige propagandaapparatet. Vi må skolere oss, stå sammen og være sterke. Vi må prioritere organisasjonen høyt og være klar over at det er oss det står på. Møte opp på lagsmøter, betale kontigent og underlegge oss direktiver fra høyere instanser. Den demokratiske sentralisme kan ikke fungere hvis vi er liberalister. Og hvis ikke den demokratiske sentralismen fungerer er det ikke noe kommunistparti.

Kamp mot liberalisme og borgerlig individualisme!
Sammen er vi sterke.

■

OM JENTE - OG GUTTESAK.

I skulelaget har det vore val på jente og gutte-ansvarlig. Redaksjonen ønska å vite kva desse ansvarlege skulle gjere i verva sine og vi ba dei difor skrive kvart sit innlegg om denne saka. Desse har vi ikkje fått inn så vi lurar framleis på kva ein jenteansvarlig og særskilt kva ein gutteansvarlig i eit Raud Ungdom-lag er. Vi voner dei eller andre vil fortelje oss dette i neste nummer (deadline 8/12)

Det har vore mange ulike reaksjoner på dette, - til dømes:
- Kva er vitsen med å velje jenteansvarlig i eit lag?
- Å ha ein gutteansvarlig er å ha misforstått kvinnekampen fullstendig.
- får gutane spesielle problem når dei vert i mindretal?

Vi voner dette ikkje høres surt ut men saka er at vi lurar på om dette er alvorleg ment, eller om det berer ein flipp? Vert gutane i skulelaget undertrykte, og kva høyr dei i såfall tenkt å gjere med det? Viss det er så at både kjønna vert så undertrykte, - kvifor ikkje oppnemne eit likestillingsombud?

Vi ventar på svar, og gjerne reaksjonar frå andre. Redaksjonen opnar gjerne spaltane for ein frisk kjønnsdebatt.....

Helsing L ■ a og G ■ .

Fram! Fram! Det ljomar frå fjell
Høyr det susar frå hav,
høyr det tordnar og smell!
Hærrop gjallar over land og strand
ingen træledom for møy og mann!
Hand i hand utan skam
for vår sak går vi fram,
og vår strid gjeld rett og fridom
millom alle på jord!

(fra "Arbeidermarsj"
av Pål Kluffen)

BEDRE SENT ENN ALDRI:.....

Helga 12. og 13. juni arrangerte vi jentekonferanse for Trøndelag Oppmøtet var bra (fra Trondheim) og diskusjonene livlige.

Først hørte vi et foredrag om den historiske kvinneundertrykkinga. Har det alltid vært kvinneundertrykking? Hvorfor og hvordan oppsto den? Det lærte vi endel om i dette foredraget.

Hoveddiskusjonen dreide seg om ideologisk kvinneundertrykking og om jenter i Rød Ungdom. Det var også innledning om pornografi. Jentene som holdt den hadde laga plansjer med "dagligporno" som sjokkerte oss ganske kraftig.

Diskusjonen om ideologisk kvinneundertrykking dreide seg mye om hvordan jenter skal komme løs fra "objektfølelsen", - det å bli sett på som et kjønnsobjekt og at hele livet skal dreie seg om det. Jenter blir opplært til og presset inn i en rolle. Vi skal tenke på utseendet hele tiden - det gjelder både dem i lilla klær og dem i moteklær, med og uten BH. Videre er det vår oppgave å underordne og tilpasse vårt eget liv for å ta oss av mann, barn, hus og hjem, gamle og funksjonshemmede.

I motsetning til guttene forventes det ikke av oss at vi skal utvikle oss personlig og bruke de evnene vi har. Ingen venter at vi skal ta ansvar og beslutninger for mer enn hus, hjem og de nære ting.

I diskusjonen kom vi inn på en masse ting. Er det mulig å oppnå full likestilling under kapitalismen? Er målet for kvinnefrigjøring at vi skal bli som guttene? Er organisasjoner som "Kvinner for fred" reaksjonære fordi de opprettholder myten om kvinnen som bærer av "myke verdier", -glad i dyr og barn? Ønsker vi like stilling på mannens eller kvinnens premisser? Blir vi regnet som kjønnsløs når vi tar på oss "store" oppgaver, slik som guttene?

Er jenter veldig opptatt av å ha faste forhold til gutter? Misbruker vi mye av tiden vår med å streve med slike problemer?

8

Innledningen om "jenter i RU" fikk tak i Kari Mundal Johnsens bok "Hva er kvinnesak"? Den må alle lese!!! Kort sagt dreier den seg om at jenter må slåss for å utvikle vår transcendens, - d.v.s. det å se ut over oss sjøl, utvikle våre egne evner, se oss sjøl som viktige mennesker. Jenter må ut av den immante kvinneverden, ikke være passive objekt som underordner oss under manns og barns behov, slutte å bare konsentrere oss om de nære ting.

Vi finner det tradisjonelle kjønnsrollemønsteret også innafor RU. For å forandre det, er det først og fremst opp til oss jentene å gjøre noe. Vi må sjøl bli tøffere, ta på oss oppgaver, masse om å få oppgaver studere og diskutere politikk. Vi må støtte og hjelpe hverandre. F.eks. til åpne møter må vi fordele innlegg til forskjellige jenter, og skrive dem på forhånd. Vi må kreve at jenter får flere politiske oppgaver. Vi har postet nok brev!

Også i RU har jentene problemer med å bli kvitt objektrollen. Blir vi sett på som kjønnsløse når vi blir politikere? Blir vi tatt alvorlig som politikere? Ønsker vi å komme ut av objektrollen? Eller går vi så langt som å kutte ut planer og interesser for å få kapa en mann?

Det var bare jenter på konferansen, og det syntes alle var bra. Vi trenger å avklare og bli enige om hva som er hovedproblemene, og hva vi ønsker før vi kan starte Den Store Diskusjonen med gutta. Nå ligger vi i hardtrening, så bare vent.....

.....

.....

DET HAR VÆRT FREDSUKE,- og i den anledning har det vært en masse fredsprogram og greier i fjernsynet. Det har blitt sagt en masse om å unngå atomkrig, om hvor fært det er at Bresjnev og Reagan ikke forstår hverandre og om hvor fært det må være med krig i det hele tatt.

Vi velger å markere fredsuken og FN-dagen med et dikt om krigen i Libanon.....

FREDEN FLYKTET TIL VEST-BEIRUT.

På flukt fra likegyldigheten

tok freden seg inn i Vest-Beirut i natt
Forkledd som en fattig libanesiser
med dyrebare forsyninger i et knippe på ryggen
til fots forbi checkpoints og snikskyttere
inn til en kjempende by.

I Vest-Beirut vet menneskene hva freden er.
Hver stille time mellom angrepene
er dyrebare for dem som et glass vann, et brød
etter ukers beleiring.

Angsten slipper langsomt taket i kroppene
og smil kommer fram i trette ansikt.

I køen ved fortausbodene
spres de viktige nyhetene:

Ikke summariske tapstall og mette menns forhandlinger,
men om hva som virkelig skjedde i Basta-kvarteret,
i Sabra-leiren eller på Gaza-sykehuset
der bombene falt i går kveld.

Avisenes krig er ikke krigen.
Avisenes bilder er ikke virkeligheten.
Virkeligheten er menneskers sorg og sinne,
en savnet bror, et barn drept av en granatsplint.
Virkeligheten er trøstende ord og samhold,
uendelig utholdenhet.

Freden er flyktet til Vest-Beirut.

Den vil ikke lenger forsvares av Europas politikere,
av intellektuelle, humanister, liberalere, åndshøvdinge,
av ord.

Freden er hjemløs i Europa.

Der likegyldigheten rå, kan freden ikke leve.

Freden er hjemløs i den delen av verden
der den blir forvekslet med regelmessige bussavganger.

En fattig libanesiser til fots over "den grønne linja"
mellom Øst- og Vest-Beirut, mellom okkupasjon og frihet.
Kanskje rives han i stykker av den neste granaten.
Men freden er en drøm som ikke drepes av granater.

I Vest-Beirut vet menneskene hva freden er.
Hver stille time i en fri by
vil de kjempe for
som for sine egne barn.

EBBA WERGELAND